

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים ב' אִיָּה ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

אחרי שנדב ואביהו נפטרו, ה' אמר למשה ללמד את אהרן איך להתנהג במשכן כדי שלא יקרה לו שום דבר.

לאהרן אסור להכניס לקדש הקדשים מלבד יום כפור בשעת העבודה.

לומדים במפרט על העבודה המיוחדת של הכהן הגדול ביום כפור. כשנכנס לקדש הקדשים הוא מקטיר קטרת ולא לובש את הבגדים המיוחדים של הכהן הגדול אלא רק בגדים לבנים, כיון שבגדי זהב מזכירים את חטא העגל.

ביום כפור, הכהן הגדול היה עורך גורל עם שני עזים. אחד היה עולה לקרבן ואחד היה נשלח לעזאזל ונהרג במדבר.

אחרי שיצא מקדש הקדשים, הכהן הגדול היה טובל במקוה ולובש את בגדיו הרגילים לפני שהקריב את הקרבנות על המזבח.

תְּהִלִּים / יום ב' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

באחד מהפרקים של היום, ישנו פסוק מעניין: "ה' צדיק יבחן". הכוונה היא שה' בוחן אדם רק אם הוא צדיק. רק אם יש לו את הכחות לעשות את הדבר הנכון ולעבר את המבחן. אם כן, מדוע ה' בודק את האדם אם הוא יודע שהוא יצליח לעמוד בנסיון?

תארו לכם ילד קטן שלא יודע את זה, אבל הוא באמת סופר מאוד טוב. הוא טוב במציאת את המלים הנכונות שיביעו את מה שהוא חושב באופן שאנשים אחרים יבינו זאת. אבל לילד הקטן אין שום משג איזה כח מיוחד יש לו, בגלל שהוא מעולם לא היה צריך לכתב משהו חוץ מאשר מילה או שתיים כתשובה לשאלות בבוחן בכתה. תארו לכם שיום אחד המורה שלו אומר שכל הילדים בכתה צריכים לכתב עבודה בת שתי עמודים על משהו שלמדו בתנאי שיעזר להם לקיים מצוות יותר טוב מידי יום. בהתחלה הילד הזה מתלונן כמו כל החברים האחרים בכתה על העבודה הקשה, היד שלו תכאב

מכתיבה של עבודה כל כף ארוכה. אבל אז, כאשר הוא כותב את העבודה הוא ראה שעבורו זה קל לחשב על מה לכתוב. כאשר הוא קורא את מה שכתב הוא קולט שזה כתוב טוב. המורה שלו גם הוא מאוד מרצה ונותן לו הפתעה מיחדת על ההסבר הברור והנהיר.

כלנו כמו הילד הקטן. יש לנו גם כן כוחות מיחדים, שאף אחד לא יודע עליהם – אפילו לא אנחנו! ה' מכין לנו "מבחנים" שעשויים להראות ולהרגיש קשים.. אבל באמת הם עוזרים לנו להתחיל להשתמש בכוחות המסתרים שלנו.

אולי ה' מנסה אותנו על ידי שנותן לנו אחות קטנה ומעצבנת- כדי להראות לנו כמה סבלנות יש לנו באמת. או שאמא שוכחת לקנות מיץ ענבים לשבת- כדי להוכיח שיש לנו כח חזק של כבוד אב ואם. או אולי יכול להיות יום אחד שקשה לנו למצא איפה שמנו את החת"ת שלנו, כדי שנוכל להבין עד כמה אנו באמת אוהבים ללמוד חת"ת.

ה' יודע שהכח טמון בתוכנו, אבל זה לא מספיק שרק יהיו הכחות. אנו צריכים להשתמש בהם לה'. כשה' מנסה אותנו, אנו צריכים להשתמשבכחנו כדי לעמוד בנסיון ואז יוצא שאנו משתמשים בכל כחנו לה'.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ד (ב' אייר שנה פשוטה)

למדנו עד כה, שישנם שני סוגי אהבת ה'. אחד מהם הוא - אהבה רבה - אהבה כאש, שה' יכול לתת לאדם במתנה. הסוג השני הוא אהבת עולם שאדם חושב על ה' עד שאוהב את ה' ולא שום דבר אחר. אולם היות שסוגים אלו של אהבה מגיעים על ידי התבוננות - מחשבה ולמוד על ה', כל אדם יכול לחוש אהבה זו באופן אחר בהתאם למה שהם יודעים. אולם ישנו סוג של אהבה שהוא שונה לכל נפש, אהבה המתאימה לכלם.

אהבה זו איננה מבססת על מחשבה, למוד או ידיעה, זוהי אהבה שהיא חלק מהנשמה, ירושה לנו מהאבות. סוג אהבה זה מכנה לעתים, "נפשי אויתך"- הנשמה שלי צמאה לך. כאשר אדם מבחין שה' הוא החיות שלו, הוא רוצה להתקרב לה' כדי שתהיה לו החיות הזו. כפי שאדם חולה באמת רוצה כח לחזור לעצמו, הנשמה שלנו צמאה לחיות של ה'.

אנו יודעים שנקבל את החיות הזו על ידי שנתחבר לה' באמצעות למוד תורה, לכן האהבה הזו גורמת לנו לבקש מה' לתת לנו הזדמנויות ללמוד תורה ולהשביע את צמאוננו להרגיש את החיות של ה' שבתוכנו.

היום יום / ב' אייר

היום הוא היום השבעה עשר לעמה.

היום הוא יום ההלדת של הרבי המהר"ש. הוא נולד בשנת תקצ"ג. כאשר הרבי המהר"ש היה בן שבע, אבא שלו, הצמח צדק, בחן אותו פעם על הלמוד שלו. הרבי המהר"ש הצליח מאוד והמלמד שלו מאוד התלהב. הוא אמר לרבי הצמח צדק "איזה יפי, האם הרבי הבחין עד כמה הוא הצליח?" הרבי הצמח צדק ענה למלמד שהרבי המהר"ש נולד ביום מאוד מיחד בספירת העומר, תפארת שבתפארת. תפארת זו מדה יפה, ותפארת שבתפארת היא המדה היפה ביותר שאנשים יכולים לראות. לכן, אמר הרבי הצמח צדק, בגלל שהרבי המהר"ש נולד ביום כה מיחד, זה לא פלא. ביום ההלדת של הרבי המהר"ש אנו מקבלים כח להתנהג באופן יפה ומיחד.

ספר המצוות / הקדמה

איזה יפוי אנחנו מתחילים ללמד שוב את הרמב"ם, מהתחלה בפעם ה-42!
בספר המצוות היום, עדין לא לומדים אף מצוה.
קודם כל לומדים מדוע הרמב"ם כתב את ספר המצוות.
הרמב"ם מסביר שהספר הזה מראה מהן תרי"ג (613) המצוות. (הידעתם שישנם חכמים שמונים מצוות שונות לתרי"ג המצוות?)
הרמב"ם יראה 14 כללים שעל פיהם נדע איך פסוק מסים נחשב כחלק ממצוות התורה. נלמד אותם בעזרת ה' בימים הקרובים.

רמב"ם / הקדמה

ברמב"ם היומי, הרמב"ם מסביר מדוע כתב את הספר הנקרא משנה תורה.
הרמב"ם חוזר על כל ההיסטוריה של התורה, כיצד הגיעה ממשנה רבינו ביהר סיני וכיצד למדו אותה והעבירו אותה בעל פה במשך 40 דורות עד לזמן המשנה (באותו זמן רבי יהודה הקדוש ראה שהיה צורך לכתב את מה שנמסר עד אז בעל פה). וזמן הגמרא (רבינא ורב אשי ראו שהיא עלולה להשתפח אם לא יכתבו אותה, בגלל צרות הגלות).
הרמב"ם ראה שהגלות כה קשה, שנוצר אתגר חדש. הסבה שהמשנה והגמרא נכתבו הם כדי שנדע את ההלכות כיצד ה' רוצה שנחיה. ולמרות שהכל נכתב בגמרא יש את כל הדיונים בענין ההלכות האלו והם לא לפי סדר מסדר. אדם שלא יודע את כל הש"ס, יתכן ויתקשה למצא את ההלכות שצריך. לכן הרמב"ם החליט ואזר אמצע לעשות משהו. הוא אסף את כל ההלכות על פי הסדר, כתב אותן באופן ברור ומסודר ללא שאלות ותשובות כדי שכל אחד למן תלמידי החכמים הגדולים ביותר ועד לאדם הפשוט ביותר, יוכלו לראות ולהבין בדיוק מה ה' רוצה שיעשו.

דרכי החסידות / ב' איר

היום הוא יום ההלדת של הרבי המהר"ש.

לרבי המהר"ש היתה אמרה "דער וועלט זאגט (= העולם אומר) אז מען קען ניט ארוינטער (= אם אי אפשר מלמטה) גייט מען אריבער (= אז הולכים מלמעלה). און איך זאג (= ואני אומר) לכתחלה אריבער (= לכתחלה מלמעלה).

אנשים אומרים שאם הולכים לאיזה מקום ויש משהו שמפריע לעבר (אולי אבן גדולה או קיר) קודם מנסים להזיז או ללכת מסביב או ללכת מתחת. אם זה לא מצליח אז מנסים לטפס מעל ולהמשיך ללכת לאן שרוצים.

אבל הרבי המהר"ש אמר "לכתחלה אריבער" – ללכת מיד מעל.

הרבי המהר"ש מלמד אותנו מה לעשות כאשר משהו מונע אותנו מלעשות את הדבר הנכון. לא משנה אם זה מישהו אחר שמונע אותנו או זה מיצר הרע הפרטי שלנו. אנו עלולים לחשב שעלינו לנסות להבין למה זה עוצר אותנו, ואולי לנסות למצא דרך אחרת לעשות זאת. לא! עלינו לעשות את מה שצריכים לעשות, ולא לבזבז זמן על מה שעוצר אותנו. הרבי אומר לנו שזה במיוחד חשוב כאשר מדבר בענינים של תורה ומצוות. כאשר יש לנו הזדמנות לקיים מצוה עלינו לחשב על מה שצריך לעשות ולהתעלם מכל מה שמנסה להקשות עלינו.

מִשֶׁה חוֹשֵׁב לְלַכֵּת לְמַבְצָעִים הַיּוֹם עִם חֵבֶר שְׁלוֹ יַעֲקֹב, אֲבָל יַעֲקֹב חוֹלָה, וְהוּא לֹא יִכּוֹל לָבֹא. מִשֶׁה לֹא בָטוּחַ שֶׁהוּא יָדַע מֶה לֵאמֹר לֹלֵא עֲזָרְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. אֲבָל הוּא מַחְלִיט לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁהַרְבֵּי הַמְהָר "שׁ לְמַד אוֹתָנּוּ. הוּא מַחְלִיט "לְכַתְּחֹלָה אַרְיֵבֶעֶר" אֲנִי הוֹלֵךְ לְמַבְצָעִים וְלֹא חוֹשֵׁשׁ. הוּא לּוֹקֵחַ אֶת אָחִיו הַצָּעִיר אֶתוֹ וּמְנַסֶּה לֵאמֹר אֶת הַדְּבָר הַנִּכּוֹן. יַחַד הֵם מוֹצְאִים עוֹד שְׁלוֹשָׁה יְהוּדִים שְׁאֵפְשֶׁר לְהַנִּיחַ לָהֶם תְּפִלִּין. הֵאֵם אַתֶּם יְכוּלִים לְחַשֵּׁב עַל זְמַן שֶׁבּוֹ נִהְגְתֶם בְּאֶפֶן שֶׁל "לְכַתְּחֹלָה אַרְיֵבֶעֶר"?